

en Situation, svarende til den, som forelaa i 1914 — og den kan jo udvikle sig paa forskellig Maade —, saa vil ogsaa jeg — den socialdemokratiske Forsvarsminister — være nødt til at indkalde Hæren og bruge det Forsvar, vi har. Det er altsaa Ministerens Standpunkt (Afbrydelse)... det er altsaa Ministerens Standpunkt, at han er nødt til at bruge den Ordning, vi har, hvis der kommer en Situation som den, der forelaa i 1914. Og saa siger jeg, at det er en fuldkommen uforsvarlig Politik at føre at ødelægge det Instrument, som man vel ønsker afskaffet, men som man erkender, at man er nødt til at bruge. Det er en Politik, hvis Uforsvarlighed vi heldigvis kun sjældent har været Vidne til her i Landet.

Jeg sagde allerede i Fjor til den højtærede Minister, at dette at undlade Indkaldelse til Efteraarsøvelserne var kun en Udsættelse, og det benægtede Ministeren den Gang, han nærede Haab om, at Partiet Venstre vilde gaa med til at vedtage disse Nedskæringer, som nu er foreslaaet. Jeg maa sige, at jeg har aldrig kunnet faa mig selv til at tro, at Partiet Venstre skulde gaa med til noget saadant; det Parti, der i første Række staar som det, der har gennemført Ordningen af 1922, maa ganske naturligt være det, der fremfor noget andet Parti maa hævde, at denne Ordning skal ikke være en Ordning paa Papiret, men det skal være en Ordning, der gennemføres og gennemføres loyalt. Derfor nærer jeg for mit Vedkommende heller ikke nogen Tvivl om, at Venstre i Landstinget vil holde fast, og saaledes maa jeg ogsaa forstaa de Udtalelser, der i Dag her i Tinget er fremsat fra Venstres Side. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Partiet Venstre ogsaa i Landstinget vil stille sig paa det samme Standpunkt, som Partiet Venstre i Folketinget har stillet sig paa. Derfor vil denne Sag, som jeg allerede tidligere har sagt til den højtærede Forsvarsminister, blive den Sag, paa hvilken Ministeriet til enhver Tid kan lade sig falde, om det ønsker det. At det netop skulde ønske at lade sig falde i Øjeblikket, tillader jeg mig at tvivle om.

**Holstein:** Da jeg i Eftermiddags havde Ordet, udtalte jeg, at det var min Overbevisning, at det indenfor de finansielle Rammer for Hærorrdningen af 1922 vilde være muligt at tilvejebringe et Forsvar, der bedre end 1922-Ordningen vilde være i Stand til at løse de Opgaver, som antagelig maa komme til at paahvile vor Hær under de internationale Konfliktsituationer, man

maa regne med kan indtræde i en overskuelig Fremtid; og under Hensyn til vore Pligter som Medlem af Foikenes Forbund. I den Anledning har det ærede Medlem Hr. Brorson lyst efter en saadan Ordning, anmodet mig om at komme frem med et Militærforslag. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at et saadant skal komme frem, og det skal komme frem for Offentligheden. Tidspunktet kan jeg ikke love det ærede Medlem noget om, men jeg kan love ham, at det skal komme frem. Jeg har her det hele skitseret i Hovedlinierne, men det er ikke bragt i Paragraform endnu. Det skal nok komme frem til offentlig Debat, men ikke her ved denne Lejlighed, for jeg ved, at det vilde være spildte Ord — jeg skal ikke sige paa hvem —, men jeg ved, det vilde være spildte Ord, derfor vil jeg hellere opsætte det til en bedre Lejlighed og hellere opsætte det, til jeg kan bringe det frem for et større og mere interesseret Forum ude i det store, menige danske Folk. Mit Formaal er blandt andet at tvinge baade det moderate Venstre og det konservative Parti, der nu spiller i særlig Grad højtpatriotisk, til at bekende Kulør og komme til at sige, om de virkelig mener, at det miserable Makværk, som blev lavet i Sommeren 1922, er det bedste, der fagligt militært kan præsteres indenfor de finansielle Rammer af 1922-Ordningen, thi i saa Fald er vi i Sandhed ilde farne. Jeg kan godt nævne det ærede Medlem Hr. Brorson visse Punkter, som jeg mener burde forandres i 1922-Ordningen, saaledes at den vilde blive mere effektiv. Jeg sigter navnlig dér til en Indskrænkning af overflødig højere Administration og overflødige højere Førere for derved at fremkalde en forøget Kampkraft for Afdelingerne og for derved at faa Midler til Veje, saaledes at man kunde forstærke det Vaaben, der, saaledes som Fremtidens Krige vil forme sig, er det mest vigtige for det danske Forsvar, naar det, som det gøres fra alle de Sider, der overhovedet interesserer sig derfor, hævdes, at det, det gælder om, er at kunne tage et første Stød, at kunne tage mod de første Overtumplingsforsøg. De vil finde Sted i Luften, aldeles givet i Luften. Derfor er et af de Punkter, som trænger mest til Reform i Ordningen af 1922, Flyvevæsenet, der bør udvides. Endvidere tiltrænges en hel Omlægning af Materiellet og en Dislokation af Hærafdelingerne.

**Formanden:** Jeg anmoder det ærede Medlem om at holde sig til de foreliggende Ændringsforslag.